

USA:s BESATTHET AV KUBA

USA:s BESATTHET AV KUBA

Detta är fortfarande Kuba för USA: en besatthet, som ett ben som fastnat i imperiets hals, beviset att USA inte är världens härskare

...

Det kalla kriget är för länge över. Nästan fyra år har gått sedan Fidel, ledaren för revolutionen dog. Han var borta från det politiska livet från 2006. Sex decennier har gått sedan den revolutionära triumfen och det efterföljande maktövertagandet från det kubanska folket, som äntligen nådde friheten de drömde om och som de hade nekats i mer än ett sekel. Ändå fortsätter Kuba att vara centrum för den nordamerikanska politiska diskursen. Landet är målet för Vita husets ilska och hjälplöshet. Varför är den här lilla ön mitt i Karibiska havet en källa till raseri och ångest för världens mäktigaste land? Varför orsakar en stat med drygt 11 miljoner människor så mycket ilska och impotens för imperiet?

USA förlåter inte att Kuba är oberoende, att det har undkommit sin förutbestämda bana att domineras av imperiet. Med Kubas revolution förlorade USA sin bakgård, sin bordell, sitt kasino, palatsen för gangsters, tillflyktsorten för narkotikasmugglare, samlingspunkten för brottslingar och tyranner ...

USA tolererar inte att Kubas folk försvarar revolutionen och går segrande ur alla hinder som införs, från varje försök att tvinga landet på knä ... Oavsett om det är USA-militären, medierna som försöker förvränga den kubanska verkligheten och orkestrera köpta medhjälpare för att föra kampanjer mot sitt folk, pengar med vilka de finansierar små grupper av lakejer i imperiets tjänst, eller legosoldatinvasioner eller aggressioner via väpnade gäng ...

USA har aldrig kunnat acceptera att en socialistisk revolution har segrat under dess egen näsa och att folkmassorna har gjort socialismens ideologi till sin egen. Imperiet döljer inte heller sin förbittring över att Kuba övervinner de sanktioner som det fått som straff för sitt uppror ..., att det överlever och besegrar varje försök att förstöra dess värdighet och få den valda vägen att anpassa sig. USA: s etablissemang kan inte acceptera ens orden "Kuba", "Fidel" eller "Revolution". Inte heller något så "subversivt" som människor, enhet, solidaritet, internationalism, proletariat, socialism, kommunism ... För att radera dem, för att eliminera dem till och med från den populära fantasin och förstöra exemplet som representeras av Kuba och Fidels arv, tillämpar de en blandning av ekonomisk, politisk, diplomatisk, ideologisk subversion, betalda agenter, medias aggression och olika metoder för okonventionell krigföring...

Mot alla odds har revolutionen överlevt den folkmordsaktiga nordamerikanska blockaden och sett tolv presidenter passera genom Vita huset. USA fortsätter med sin kriminella envishet att plåga folket genom hunger och sjukdomar. Det ökända memorandumet

från den 6 april 1960 från biträdande sekreteraren för interamerikanska frågor vid utrikesdepartementet, Lester D. Mallory, definierar målen för den nordamerikanska politiken och visar dess folkmordsändamål: "... Majoriteten av kubanerna stöder Castro ... det enda sättet att minska det interna stödet är genom att framkalla brister och missnöje till följd av sjukdomar och materiella svårigheter ... alla möjliga medel måste användas snabbt för att försvaga Kubas ekonomiska liv ... en handlingslinje som, även om det sker så snyggt och diskret som möjligt, effektivt berövar Kuba pengar och förnödenheter för att minska deras ekonomiska resurser och reallöner, orsaka hunger, förtvivlan, desperation och störta regeringen."

Varje nordamerikansk administration, från Eisenhower till Trump, har förklarat Kuba som en "fiende" och fortsatt med fientlig och aggressiv politik mot ön genom att främja subversion, vandalism och terrorhandlingar för att sätta stopp för det revolutionära arbetet. USA investerar miljonbelopp för betalning av tjänare på sociala nätverk, agenter och en intern kontrarevolution tillverkad för dess neokoloniala syften. Under sin andra mandatperiod gjorde Barack Obama ett närmande mellan de två länderna, byggde en bro för att återställa utbytet och frigöra de bilaterala förbindelserna ...

Trots att han reste till Havanna för att åter öppna USA:s ambassad och träffa Raúl Castro, den dåvarande presidenten, behöll Obama de hegemoniska önskningarna och planerna på att störta revolutionen. Likaså kvarstod den ekonomiska, kommersiella och finansiella blockaden och den fientliga retoriken mot Kuba.

Donald Trumps administration demonterade allt som hans föregångare uppnått och förstörde de förbättrade kommunikationerna. Ambassaderna stängdes igen, och Trump utvisade de karibiska diplomaterna från USA. Det förbjöd USA-medborgares resor till Kuba och kommersiella flygningar i landet. Den stängde alla kryssningsfartygsrutter och förstärkte ytterligare blockaden som för första gången började tillämpa kapitel III i Helms-Burton Act. Denna handling av ekonomisk krigföring har fått alltmer allvarliga effekter på alla samhällsområden. Det har en extraterritoriell inverkan i praktiskt taget alla hörn av planeten. USA förföljer och tillämpar okonventionella åtgärder för att förhindra leverans av bränsle till Kuba, pressar länder som är intresserade av att ha medicinskt samarbete till att avstå, även mitt under pandemin, intensifierar stölden av hjärnor hos yrkesverksamma, förbjuder licenser till nordamerikanska företag som hade tillstånd att bedriva verksamhet i Kuba, förbjuder och begränsar penningöverföringar ... Trots det faktum att han bara har dagar kvar innan han lämnar presidentposten, håller Trump hatet och grymheten mot ön vid liv. När han blev president allierade han sig med den anti-kubanska maffian i södra Florida. Bland hans mest privilegierade medarbetare för att smida planer mot Kuba är hantlangarna till Batista-tyranniet och legosoldaterna som anlände till sandstranden i Playa Girón som inkräktare, tillfångatogs och återvände till USA, efter att ha bytts ut mot barnkompott.

Alla de här, som har Kubahatet som levebröd; maffiachefer, annexionister, terroristorganisationer ... kom överens om att spränga revolutionen inifrån. Baserat på att få miljontals dollar till deras försörjning och främja krig, blockad, restriktioner, vandalism, terrorism ..., även om det orsakar lidande för ett helt folk. Alla dessa utnyttjar dessa tider med McCarthyism och hat, fascism och intolerans, som främjas av Trump. Det är därför USA återupplivar Monroe-doktrinen i sina relationer med länderna i Latinamerika och Karibien och behandlar folken på kontinenten, inte som lika, utan som underlägsna, som mål för dess aggression när det är lämpligt att ta bort "obekväma härskare från makten." Eller plundra naturresurser. Det spelar ingen roll om det för detta måste använda invasioner, kupper, folkmordsblockader, hot, ultimatum, sanktioner, terrorhandlingar, vandalism.

Men imperiet och den kejsare som för tillfället är i tjänst kommer att fortsätta att förbli irriterad. Han kommer att bibehålla sin ilska och frustration intakt. Det kubanska folket är inte villigt att ge upp sin frihet eller de sociala vinster de uppnått, och de är inte heller villiga att återvända till sitt kapitalistiska förflutna och se sitt revolutionära arbete förstöras.

Mardrömmen, sömnlösheten och Yankee-besattheten kommer att kvarstå och förvärras, särskilt när massorna har nått en hög politisk och ideologisk kultur i 62 år mot Yankee-imperialismen, och de visar att de stöder revolutionen.

Ariel Lemes Batista 210103 (redigerat)

Gillar du det Svensk-Kubanska Föreningen gör?

Vill du bidra till kampen mot den omänskliga blockaden?

Swisha en 20:a eller valfri summa till

123 589 0975 eller Pg 40 54 11 ? 0

Ett ännu mer betydelsefullt stöd är medlemskap!

Ange namn, e-post, adress och skicka 300 kr för ett års medlemskap (150 för pensionärer, arbetslösa och studerande)